A TANÁROK ADATAI

- A nevek az évkönyvben használt írásmód szerint szerepelnek, zárójelben a név eredeti helyesírása található.
- A főbb művek felsorolásánál a könyv alakban megjelentekre szorítkoztunk.
- Több esetben az évkönyvekből nem derül ki, hogy az illető tanár mit tanított.

1. Babiák Lajos (1850, Valaszka – ?): bölcsészeti tanfolyamot végzett tanárjelölt. Tanított: 1891–1894.

2. Bacsó Gyula: helyettes tanárként tanított: 1907–1908.

3. Balás Imre (1835, Csíkvacsárcsi – ?): képesítése: bölcsészet, történelem, földrajz. Csiksomlyón és Székelyudvarhelyen tanult, jogot hallgatott Nagyszebenben, majd kormányszéki hivatalnok volt 1862-ig. A gimnáziumban bölcseletet és történelmet adott elő. Tanított: 1862–1887.

4. Barsy László (1870, Vál – ?): református lelkész. Tanított: 1899–1908. Néhány novelláját a Magyar Protestáns Irodalmi Társaság *Koszorú* című lapja jelentette meg. Főműve: *A vallástanítás módszertana az elemi iskolában* (Szabadka, 1903).

5. Bayer Henrik: tanított: 1866–1868.

6. Benedek Antal (1861, Pánd – ?): református lekész. Tanított: 1892–1896.

7. Benedek (Szigeti Benedek) Gyula (1841, Nagybecskerek – ?): okleveles tornamester. Tanított: 1880–1889.

8. Bibó Bige György (1871, Hajdúsámson – 1935, Debrecen): a kolozsvári egyetemen tanult. Képesítése: latin–történelem. Tanított: 1893–1914. Nevéhez fűződik az első szabadkai tudományos régészeti ásatás. 1920-ban nem tett vizsgát az államnyelvből, s elhagyta az országot. Főbb művei: *Praehistoria. Az ember a történelmi kor kezdetéig* (Szabadka, 1901); *Az írás története* (Szabadka, 1902). Munkatársa volt a Bács-Bodrog vármegyei Történelmi Társulat évkönyvének.

9. Bóbics (Bóbits) Pál (1828–1868.): tanított: 1861–1867.

10. Bodroghi (Bodroghy) Károly (1851, Baja – ?): a zenede igazgatóhelyettese. Tanított: 1883–1898. Apja karnagy, kántor volt. Baján és Pécsett tanult. 1873-ban a szabadkai zenede tanára lett. Az *Apolló* budapesti zenefolyóirat munkatársa volt. Főbb művei: *Elméleti és gyakorlati énekiskola* (Bécs, 1886); *Apponyi-induló* (Budapest, 1905).

11. Bölcs Nándor (1878, Szabadka – 1909, Szabadka): képesítése: magyar–latin. Tanított: 1901–1909.

12. Bölcskei Lajos (1876, Budapest – ?): képesítése: magyar–görög. Tanított: 1901–1919.

13. Chobot Ferenc: a tanítóképző igazgatótanácsának tagja. Tanított: 1874–1882.

14. Csajkás Mihály (1873, Szabadka – 1945, Szabadka): képesítése: fizika–matematika. Megszakításokkal tanított: 1896–1943.

15. Czirbesz Dezső (1880, Jolsva [Gömör megye] – ?): képesítése: latin–görög. Tanított: 1904–1905.

16. Decsy István (1864, Uszód – ?): református lelkész. Tanított: 1896–1899.

17. Dénes Ödön (1886, Csabrendek – ?): szaktárgyai: földrajz–természetrajz. Az Ezra nevű helybeli fiúnevelő intézet nevelőtanára. Tanított: 1913–1914.

18. Dimitrievics (Dimitrievits) Szvetozár (Dimitrijević Svetozar) (1860, Szabadka – 1917, Szabadka): görögkeleti szerb plébános. Tanított: 1885–1918. Műve: *Reč Svetozara Dimitrijevića paroha subotičkog* (Karlóca, 1900).

19. Ditelján István (1880, Baja – ?): Kalocsa egyházmegyei áldozópap. Képesítése: magyar–latin. Tanított: 1913–1919. 1919-ben nem tett hűségesküt.

20. Dulics (Dúlics) Ferenc (1887, Szabadka – 1916, Szabadka): tornatanító. „Június 17-én reggel 7 órakor gyors egymásutánban két lövés dördült el, melyek 25 órai nehéz szenvedés után kioltották egyik fiatal, kedves kartársunk: Dúlics Ferenc, rendes tornatanítónak életét. És ezek a gyilkos lövések nem a harctéren dördültek el, hanem elköltözött derék munkatársunk otthonában, nem ellenséges fegyver irányította feléje a halálosztó csövet, hanem a családi tűzhely védelmére szánt fegyver, mit a harctéren kapott súlyos idegbetegség adott a kezébe." (*Évkönyv*, 1915/1916.). Tanított: 1911–1916.

21. Farkas Antal (1838, Kecskemét – ?): tanított: 1862–1875. 1875-től a szegedi gimnázium tanára. Elbeszéléseket, költeményeket írt több lapba (*Debreczeni Közlöny*, *Fővárosi Lapok*, *Hon*, *Reform*, *Uj Idők*, *Vasárnapi Ujság*). Az *iskolai és házi nevelés* című műve a szabadkai gimnázium értesítőjében jelent meg 1871-ben. Főbb művei: *A véres kincs* (regény, Budapest, 1874); *A jósnő* (Budapest, 1874); *A versaillesi Venus* (Budapest,

Bibó Bige György, az első Szabadka környéki régészeti ásatás vezetője

1875); *A méter-mértékek népies és rövid ismertetése: átszámítási táblázatokkal* (Szabadka, 1875); *A magyar mondattan példákban. A főbb szabályok vázlatos előadásával* (Szeged, 1877).

22. Farkas József: tanított: 1860–1862.

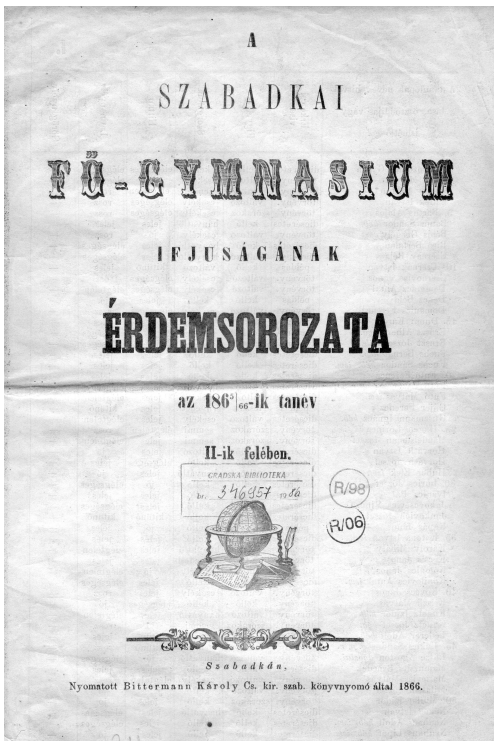
23. Farkas József dr. (1866, Munkács – ?): rabbi. Tanított: 1900–1902.

24. Fehér Géza dr. (1890, Kunszentmiklós – ?): képesítése: latin–görög. Tanított: 1914–1919. Az I. világháború után nem tett hűségesküt, elhagyta az országot.

25. Ferenczi Gyula (1848, Pápa – ?): Pápán, Pesten, Győrött, Pannonhalmán tanult. Képesítése: bölcselet, magyar nyelv. Tanított: 1874–1875. Az esztergomi bencés főgimnáziumban, majd Déván is tanított.

26. Fischer Lajos dr. (1836, Pusztaradóc – ?): Szombathelyen tanult. 1860-ban pappá szentelték. Nevelő volt több családnál. 1870-től Pesten bölcseletet, Berlinben antropológiát tanult. 1874-ben az evangélikus egyház tagja lett. Szabadkán 1875–1882 között tanított. Ezután a pápai főgimnáziumban tanított. 1886-ban visszatért a római katolikus egyházba. Plébános lett Királyfalván, majd Oladon. Több lap munkatársa: *Katholikus Néplap* és *Katholikus Lelkipásztor*, *Szabad Egyház*, *Pápai Lapok*. Főbb művei: *A pápa és világi uralma* (Fehértemplom, 1868); *Lelki gyakorlatok kézikönyve* (Budapest, 1888). Szerkesztette a *Testvér* című napilapot és a *Szabadkai Közlöny*t. Álnevei: Halász Lajos, F-r, (y), s és (x+y).

27. Frank János (1880, Németcsanád – ?): képesítése: matematika–fizika. Tanított: 1905–1906.

A

SZABADKAI

FŐ-GYMNASIUM

IFJUSÁGÁNAK

ÉRDEMSOROZATA

az 186$^{5}/_{66}$-ik tanév

II-ik felében.

GRADSKA BIBLIOTEKA
br. 346957 1966
R/98
R/06

Szabadkán,

Nyomatott Bittermann Károly Cs. kir. szab. könyvnyomó által 1866.

A főgimnázium évkönyvének címlapja (1864)

28. Frankl István id. (1835, Eger – 1913, Szabadka): képesítése: klasszika-filológia. Tanított: 1857–1870, 1891–1892. Tanári pályafutását tanárként kezdte meg Szabadkán 1857-ben, majd igazgatóként folytatta. 1870-ben tanfelügyelő, 1874-ben pedig az újvidéki gimnázium igazgatója lett. 1890-ben mint nyugdíjas költözött vissza Szabadkára. 1885-ben megkapta a Ferenc József-rend lovagi címét. Főbb művei: *A kaponyai ütközet* (Szabadka, 1899); *Szabadka szabad királyi város ismertetése* (Szabadka, 1899). Munkatársa volt a *Bács-Bodrog vármegyei Történelmi Társulat Évkönyv*ének. A Bács-Bodrog vármegye egyetemes tanügyi történet (In: Dudás Gyula szerk. *Bács-Bodrog vármegye egyetemes monográfiája*, 1896).

29. Fürst Béla (1883, Nagytapolcsány – ?): gimnáziumi oktatásra képesített izraelita hitoktató. Tanított: 1907–1918. Műve: *Ezra fiunevelő intézet tájékoztatója* (Szabadka, 1911).

30. Gaál Ferencz (1875, Diósgyőr – 1903, Szabadka): képesítése: német–magyar. Tanított: 1901–1903.

31. Gerson József dr. (1891, Losonc – ?): rabbi. Tanított: 1916–1918.

32. Gohl Ödön (1859, Budapest – 1927, Budapest): Pesten, Pozsonyban és Esztergeomban tanult. A bécsi egyetemen teológiát, a budapesti egyetemen bölcseletet tanult. Képesítése: klasszika-filológia. Sopronban kezdett tanítani, majd 1882-től 1895-ig a szabadkai gimnázium tanára. 1887-ben átvette a gimnázium numizmatikai gyűjteményét. Miután a *Bács-Bodrog vármegye Történelmi Társulata Évkönyvének* 10. számában megjelent *A Római Birodalom érmeiről* c. tanulmánya, a Nem-

zeti Múzeum munkatársai közé hívta. 1901-ben megalapította a Magyar Numismatikai Társulatot. A *Numizmatikai Közlöny* szerkesztője volt. Főbb művei: *A Római Birodalom érmeiről* (Szabadka, 1894); *Budapest emlékérmei…* (Budapest, 1899); *A szalacskai kelta pénzverő és bronzöntő műhely* (Budapest, 1907); *Gróf Dessewffy Miklós barbár pénzei I–II.* (Budapest, 1910–11); *A magyar királyok koronázási érmei* (Budapest, 1917); *Magyarország barbár pénzeinek áttekintése* (Budapest, 1925).

33. Grohmann Vilmos (1862, Losonc – 1905, Szabadka): képesítése: klasszika-filológia. Tanított: 1884–1904.

34. Groschmid Ferenc: tanított: 1863–1869. Tantárgyai: német, történelem, földrajz.

35. Hamza Győző (1883, Jászberény – ?): képesítése: fizika–matematika. Tanított: 1908–1911. 1911. október 5-én a podolini katolikus főgimnázium helyettes tanárává nevezték ki.

36. Haverda Mátyás (1843, Szabadka – 1913, Szabadka): képesítése: klasszika-filológia. Tanított: 1868–1900.

37. Hegyi József (1869, Szamosújvár – ?): tanított: 1893–1894.

38. Héjja András (?, Visa – 1890, Székelyudvarhely): tanított: 1860–1868, 1870-1873. Szabadkán, majd Nagyszebenben tanított, 1873-ban a székelyudvarhelyi állami főreáliskola igazgatója lett.

39. Hervanek Ödön (1868, Bácsbokod – 1950, Gombos): Kalocsa egyházmegyei áldozópap. Az intézettől 1916. február 26-án vált meg titeli ideiglenes adminisztrátorrá történt kinevezése következtében. 1921. január 1-jétől gombosi plébános.

Tanított: 1900–1916. Főbb művei: *Jézus az én Istenem: imádságos és énekes könyvecske az elemi 2-ik és 3-ik osztály számára* (Szabadka, 1928.); *Üdvösséges ostya: imák és énekek középiskolák és műveltebb hívek számára Jézus Szentséges Szíve tiszteletére: a fölséges Szent miseáldozat megismerésére, a gyakori szent áldozás megkedvelésére imádó hódolattal* (Szabadka, 1928); *Jézus az én királyom. Imádságos és énekeskönyv az elemi IV–VI. oszt. számára* (Szabadka, 1928).

40. Hildenstab Ferenc: tanított: 1861–1866. Tantárgyai: latin, német, magyar nyelv, történelem.

41. Hirka Balázs (1871, Kishegyes – 1931, Budapest): Kalocsa egyházmagyei áldozópap. Az intézeti kápolna szerelvényeinek őre, a Mária-kongregáció vezetője. A helybeli Szent Imre Fiúnevelő Intézet nevelőtanára. Tanított: 1910–1918.

42. Hóman Ottó (1843, Mosonmagyaróvár – 1903. ?): szülővárosában és Budán tanult, ezután a pesti egyetemen bölcseletet hallgatott. Az egyetem befejezése után – 1866 és 1869 között – a szabadkai gimnáziumban tanított. 1869–70-ben Göttingában tanult, ahol doktorrá avatták. Ezután a pesti, majd a kolozsvári egyetemen tanított. 1885-ben a budapesti tankerület főigazgatója lett. 1871-ben Bartal Antallal megalapította a *Philologiai Közlöny*t. Főbb művei: *A saturnusi vers elmélete és története* (Pest, 1871); *Pindar versezetei* (Lipcse, 1876).

43. Hornyánszky Gyula dr. (1869, Budapest – 1933, Budapest): képesítése: klasszika-filológia. Tanított: 1891–1892. Ezután Budapesten és Nagyszebenben tanított. Művei jelentek meg a szabadkai gimnázium *Értesítő*jében (*Thukydides és a*

sophistika, 1892), az *Athenaeum*ban (*A classica-philologia mint társadalmi tudomány*, 1894), az *Egyetemes Philologiai Közlöny*ben (*Nemzeti eszme és tudomány*, 1895). Főbb művei: *Pindaros. Tanulmány* (Budapest, 1891); *A classica-philologia mint történetírás. Történetbölcseleti értekezés*. (Budapest, 1895).

44. Hubertus Sándor (1870, Denta – ?): szakvizsgálattal bíró helyettes tanár. Tanított: 1895–1899.

45. Iványi István (1845, Lugos – 1917, Szabadka): eredeti neve Ivanovszky István. Vácott tanult a piaristáknál, majd Szegeden érettségizett. Pappá szentelték, a rend iskoláiban tanított Pesten, Nyitrán, Temesváron. 1875-ben a gyakori áthelyezések miatt kilépett a rendből és megpályázta a szabadkai gimnázium tanári állását. Képesítése: klasszika-filológia és német nyelv. 1875-től 1885-ig tanított, szembaja miatt mondott le állásáról. Nevéhez fűződik a Városi Könyvtár meg a Bács-Bodrog Vármegyei Történelmi Társulat megalapítása, és nagyban hozzájárult a szabadkai evangélikus közösség megalakulásához is. Írásai jelentek meg az iskola évkönyveiben is. Munkatársa volt a Bács-Bodrog vármegyei Történelmi Társulat évkönyvének. Főbb művei: *Szabadka városának viszonya földesurával* (Szabadka, 1882); *A tiszai határőrvidék* (Szabadka, 1885); *Szabadka szabad királyi város története* (Szabadka, 1885, 1892); *Magyar olvasókönyv: a középiskolák I. és II. osztálya számára* (Bodnár Zsigmonddal, Budapest, 1886); *Szabadka és vidéke 1848/49-ben:okirattár* (Szabadka, 1886); *Az új Bodrog vármegye* (Budapest, 1887); *Az evangelikus és református hitközségek fejlődése Szabadkán* (Szabadka, 1888); *Bács-Bodrog*

vármegye földrajzi és történelmi helynévtárára (Szabadka, 1889, 1895, 1906); *A szabadkai bunyevácok és szokásaik* (Szabadka, 1891); *A szabadkai Közkönyvtár Egyesület alapszabályai* (Szabadka, 1892); *Futak és a futaki uradalom történelmi helyrajza* (Szabadka, 1895); *40 évi írói munkálkodásom emlékére* (Szabadka, 1904); *Lugos rendezett tanácsú város története* (Szabadka, 1907); *Az összehasonlító nyelvtudomány és az indogermán nyelvfajról* (Szabadka, 1913); *Visszaemlékezéseim életem folyására* (Szabadka, 1974); *A tiszai határőrvidék* (Szabadka, 1991); *Szabadka és vidéke 1848/49-ben. Levéltári dokumentumok* (Szabadka, 1998).

46. Jámbor Pál (1821, Paks – 1897, Szabadka): Kalocsán tanult a papi szemináriumban, ahol verseléssel is foglalkozott. 1844-ben szentelték pappá. Első költeményei a *Regélő*ben jelentek meg. Később a *Honderű*ben publikált, amely az almanachlíra körébe tartozó műveit szembeállította Petőfi verseivel, őt pedig az ország vezető költőjévé kiálltotta ki. A forradalom idején a közoktatásügyi minisztériumban dolgozott, a világosi fegyverletétel után Párizsba emigrált. 1859-ben visszatért, és Kishegyesen lett plébános. A Kúlai kerületben 1861-ben és 1865-ben országgyűlési képviselővé választották. 1871-ben áttért a református vallásra. 1873-ban visszatért Szabadkára, ahol tanára, majd igazgatója lett a gimnáziumnak. Tanított: 1861–1869, 1873–1882. Főbb művei: *Szádvár* (Pest, 1844); *Urania. Tiedge után szabadon...* (Pest, 1845); *Emléklapok egy főrangú hölgyhez* (Buda, 1846); *II. Károly. Tört. drámai költemény öt felv.* (Pest, 1848), *Örült tárczája* (Pest, 1848); *Balladák*

A gimnázium tudós tanárai:
Iványi István, Frankl István, Loósz István, Toncs Gusztáv

(Pest, 1848); *Hangok az emberiséghez* (Pest, 1848); *Szabadságdalok a hadseregnek* (Debrecen, 1849); *Poesies hongroises. Paul Durivage néven* (Paris, 1856); *Párisi emlékek* (Szabadka, 1861); *Egyházi beszédek* (Szabadka, 1862); Hiador költői művei (Szabadka, 1863); *A magyar irodalom története* (Pest, 1863); *Nagy Sándor. Tragédia öt felvonásban* (Pest, 1865); *A milliomos leány. Vígjáték három felvonásban* (Pest, 1865); *Honn és künn. Költemények* (Szabadka, 1866); *Hiador újabb költeményei* (Pest, 1871), *Mesék az ifjúság számára. Idegen költők után* (Szabadka, 1876); *Hiador (Jámbor Pál) művei* (Szabadka, 1880–83), *Lord Byron* (Szabadka, 1880); *Nagy Sándor* (Szabadka, 1880), *Cicero. Tanulmányok* (Szabadka, 1881); *Fülöp, macedóniai király. Tragédia 5 felvonásban* (Szabadka, 1881); *A törvénytelen vér. Történeti dráma 5 felvonásban* (Szabadka, 1881).

47. Joanovics (Jovanovics) János (Jovanović Jovan) (1816–1900): görögkeleti plébános. Tanított: 1883–1885.

48. Kácáve József (1872, Marosvásárhely – ?): képesítése: magyar–latin nyelv. Tanított: 1896–1899.

49. Kálmán Károly (1876, Szekszárd – ?): képesítése: a polgári iskola mennyiség- és természettudomány szakcsoportja. Tanított: 1914–1917.

50. Kalmár István (1863, Szabadka – 1900, Szabadka): Kalocsa egyházmegyei áldozópap. Tanított: 1898–1900.

51. Káplány Antal dr. (1857, Pétervására – 1915, Nagybánya): képesítése: klasszika-filológia. Tanulmányait Gyöngyösön, Lőcsén és Jászberényben végezte. 1882-ben nyert tanári oklevelet. 1883-tól Kiskunfélegyházán, 1885–1891 között a szabadkai,

1891–1893 között a szentesi főgimnáziumban, 1893-tól a nagykikindai állami gimnáziumban tanított. Cikkei jelentek meg a *Gyöngyös*ben, a *Lehel Kürt*ben, a *Képes Családi Lapok*ban. Főbb műve: *Nők az ókorban* (Budapest, 1879).

52. Kerner István dr. (1889, Nagymajtény – 1970, San Diego): Kalocsa egyházmegyei áldozópap. A gimnáziumot Szatmárnémetiben és Kalocsán végezte, ezután Rómában teológiát tanult. Káplán Bácskertesen, 1916–1918 között hittanár a szabadkai gimnáziumban. 1918-tól a kalocsai nagyszeminárium filozófia- és dogmatikatanára. 1919-től lelki igazgató, zsinati vizsgáló, az érseki középiskolák hittanárait viszgáló bizottság tagja, a *Kalocsai Néplap* szerkesztője. 1946-ban államellenes tevékenysége miatt 10 hónapi börtönre ítélték. Fellebbezett, majd 1948 nyarán emigrált.

53. Kiss István (1887, Mélykút – ?): tanított: 1912–1918. Helyettes tanár.

54. Klazsik Károly (1877, Zenta – 1930, Szeged): képesítése: elemi népiskolai okleveles tanító, középiskolára képesített énektanító, az ifjúsági ének- és zenekar szerelvényeinek őre. Tanított: 1903–1918.

55. Klein József dr. (1866, Gyöngyös – ?): főrabbi. Tanított: 1896–1898.

56. Kollmann Gyula: tanított: 1867–1868.

57. Koncsek Kálmán (1864, Nemesmilitics – 1916, Szabadka): képesítése: német–latin. Tanított: 1903–1916.

58. Korossy Dezső (1891, Szabadka – ?): evangélikus lelkész. Tanított: 1917–1918. Műve: *Akit az Isten szeretett. Gyászbeszéd Lelbach János egyházfelügyelő fölött* (Szabadka, 1918).

59. Korossy Emil (1856, Járek – 1931, Királyhalom): evangélikus lelkész. Tanított: 1886–1917.

60. Kosztolányi Árpád (1859, Szabadka – 1926, Szabadka): képesítése: matematika, fizika. A fizikai szertár őre. Tanított: 1882–1918. A középiskolát szülővárosában, az egyetemi tanulmányait a budapesti és a berlini egyetemen végezte. 1881-ben középiskolai tanári oklevelet nyert. 1883-tól a szabadkai főgimnázium tanára, majd igazgatója. Fiatalkorában verseket írt, melyek az *Üstökös*ben és a *Képes Családi Lapok*ban jelentek meg. Tudományos cikkei a *Természettudományi Közlöny*ben (*Szappanléhártyák*, 1880; *Folyadékhártyák mint mechanikai tételek bizonyítékai*, 1881), a *Mathematikai és Physikai Lapok*ban (*Az elektromosság elhelyezkedése*), valamint a szabadkai gimnázium *Értesítő*jében jelentek meg. Főbb művei: *Az ingamozgás elmélete* (Eszék, 1883); *A kamatszámolás reformterve* (Szabadka, 1897).

61. Kovács György: tanított: 1908–1909. Tantárgyai: történelem, földrajz.

62. Kovács János dr. (1887, Kecskemét – ?): képesítése: magyar–latin. Tanított: 1911–1912. 1912. október 2-án lemondott, miután az erzsébetvárosi állami főgimnáziumhoz helyettes tanárrá választatott.

63. Kovács Vazul: (1814, ? – 1896, Szabadka): tanított: 1860–1861, 1870–1872. A szabadkai algimnázium igazgatója.

64. Krompaszky Sándor (1887, Felsőbánya – ?): szaktárgyai: történelem, földrajz. Az Alföldi Gazdasági Egyesület fiúnevelő intézetének nevelőtanára. Tanított: 1911–1912.

65. Kuluncsich Pál (Kujundžić Pajo) (1859, Szabadka – 1916, Szabadka): Kalocsa egyházmegyei áldozópap. Tanított: 1884–1909. Írásai jelentek meg a *Neven*, a *Danica* c. folyóiratokban. Főbb művei: *Dvie nauke našega Gospodina Isusa Krista na svitlu slobodnog razmatranja* (Szabadka, 1908); *Narodnopismo pitanje i budućnost Ugarske. Govorio Jászi Oszkár u Galilei krugu u Budimpešti. U hrvatskom privodu obilnim ulomcima govor pridstavio u* „Nevenu" *i u ovom posebnom otisku izdao Stari Rodoljub (Pajo Kujundžić)* (Szabadka, 1914); *Nemzetiségi kérdés a magyar parlamentben és közéletünkben. Összeállította több tanügybarát* (Szabadka, 1914).

66. Kutna (Kuttna) Mór (1828, Tata – 1916, Szabadka): főrabbi. Tanított: 1870–1896, 1898–1900.

67. Láng Ede (1884, Malompatak – ?): szaktárgyai: földrajz–matematika. A Szent Imre fiúnevelő intézet nevelőtanára. Tanított: 1910–1911.

68. László József (1890, Szekszárd – ?): szaktárgyai: latin–történelem. Az Alföldi Gazdasági Egyesület helybeli fiúnevelő intézetének nevelő tanára. Tanított: 1912–1913.

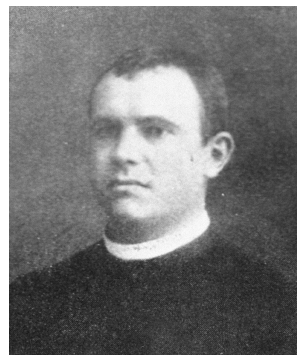
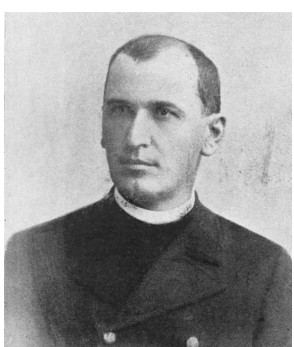
69. Lehner Kristóf (1866, Csíkrákos – ?): tanított: 1894–1896. Helyettes tanár.

70. Lengyel Géza Dezső (1842, Szekszárd – ?): tanított: 1865–1870. Cikkei az *Országos Középiskolai Tanáregyesületi Közlöny*ben jelentek meg. Főbb művei: *Szógyűjtemény a közéleti társaságban leggyakrabban előforduló szókból, hat nyelven, ú. m. magyarul, németül, angolul, franciául, olaszul és spanyolul* (Pest, 1869); *Néhány nyilt szó tan- és nevelési ügyünk jelen ál-*

lapotáról. Tekintettel papjaink társadalmi és vallási kérdéseire (Pest, 1871).

71. Liuba Kornél (1880, Réthely – ?): képesítése: művészeti és mértani rajz. Tanított: 1911–1918.

72. Loosz (Loósz) István (1868, Szabadka – 1920, Szabadka): Szabadkán tanult, 1888-ban érettségizett. Tanulmányait Budapesten folytatta, ahol magyar–latin szakon szerzett tanári képesítést. A tanári diploma megszerzése után először Lugoson tanított, majd visszatért Szabadkára. Tanított: 1892–1893, 1895–1918. Tüdőbaja, szívbetegsége sem akadályozta munkájában, önképzőkört vezetett, előadásokat tartott a Szabad Líceumban, részt vett az *Országos Középiskolai Tanáregyesületi Közlöny* munkájában is. Írásai jelentek meg a *Egyetemes Philológiai Közlöny*ben és a gimnázium *Értesítő*jében. Az elsők között írt Ady Endréről, még a költő életében, 1914-ben. Főbb műve: *Az epikai és lyrai költészet rövid ismertetése és rendszeres verstan* (Toncs Gusztávval, Budapest, 1896); *Költői olvasmányok. Románczok, balladák és lyrai költemények. Elméleti bevezetéssel, rendszeres verstannal és magyarázatokkal* (Toncs Gusztávval, Budapest, 1897); *Szemelvények a kurucvilág költészetéből* (Budapest, 1903); *Vörösmarty Mihály: Zalán futása. Bevezetéssel és magyarázattal ellátta Loósz István* (Budapest, 1906); *Szemelvények a magyar történetírókból és szónokokból Görögpótló tankönyv a gimnázium VII. osztálya* számára (Toncs Gusztávval, Budapest, 1911); *Ady Endre lírája tükrében* (Szabadka, 1914); *Kölcsey Ferenc válogatott művei. Irodalmi segédkönyvek 7.* (Budapest, 1914.)

A gimnázium hittantanárai: Dimitrijević Svetozar, Ditelján István, Kujundžić Pajo, Kuttna Mór

73. Lőschinger Béla (1872, Temesvár – ?): képesítése: szabadkézi és mértani rajz. Tanított: 1900–1914.

74. Lucsich Jakab (1867, Szabadka – 1908, Ludas): Kalocsa főegyházmegyei áldozópap. Tanított: 1894–1898.

75. Maczák Manó (1856, Illava – 1934, Szabadka): zeneművész, a városi zenede tanára. Tanított: 1897–1902.

76. Major Menyhért: hittant tanított 1860–1874 között.

77. Makoviczky György (1866, Zólyom – ?): kisegítő tanár. Tanított: 1892–1894.

78. Mamusich (Mamuzsich) Benedek (1852, Szabadka – 1919, Szabadka): képesítése: természetrajz, kémia, földrajz. Tanított: 1880–1882, 1887–1918.

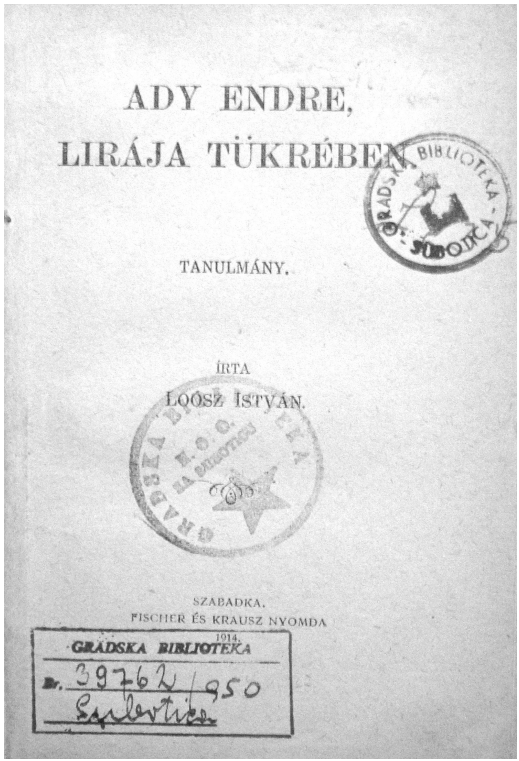
79. Markovits Sándor (1854, Szabadka – 1899, Szabadka): képesítése: szabadkézi és mértani rajz. Tanított: 1885–1899.

80. Márkus János Szilviusz (1880, Keresztó-Ménes – ?): képesítése: matematika–fizika. Tanított: 1906–1908.

81. Mathia Károly (1846, Eperjes – 1883, Lőcse): a gimnáziumot szülővárosában végezte, 1865-től a budapesti egyetemen tanult; 1867–68-ban a szabadkai községi főgimnázium segédtanára. Ezután a lőcsei főreáliskola tanára. Főbb műve: *A harmad- és negyedfokú egyenletek feloldása* (Budapest, 1876).

82. Matkovich (Matkovits) Miklós (Matković Nikola) (1864, Szabadka – 1945, Szabadka): középiskolára képesített tornatanító, a tornaszertár őre. Tanított: 1893–1918. Diákjaival nagy sikereket ért el az országos versenyeken.

83. Matkovich Bertalan (1846, Szabadka – 1900, Bajmok): Kalocsa egyházmegyei áldozópap. Tanított: 1874–1885.

Loósz István: Ady Endre lirája tükrében

84. Medgyesi Lajos (1860, Gnézda – ?): képesítése: klasszika-filológia. Tanított: 1883–1885.

85. Mérei (Mérey) Ágost (1845, Baja – 1928, Szabadka): képesítése: történelem–földrajz. Tanított: 1875–1918.

86. Merl Ferenc (1844, Baja – ?): 1868–1874 között a szabadkai gimnázium, majd a zombori gimnázium tanára. Cikke a szabadkai főgimnázium *Értesítő*jében: *Vegytan történetének vázlata s annak jelenlegi álláspontja gymnasiumokban* (1872).

87. Mészáros Nándor (1837, Szabadka – 1889, Székesfehérvár): a gimnázium elvégzése után a pesti Központi Papnevelő Intézetben tanult. Tanulmányai elvégzése után azonban kilépett az egyházi rendből. Szabadkán 1860–1865 és 1866–1868 között tanított. 1872-től a közoktatási tanács tagja. Főbb műve: *Görög olvasókönyv. Magyarázó jegyzetekkel és szótárral a gymnasium V. és VI. osztálya számára* (Buda, 1873).

88. Muresán Szabin (1891, Ombocztelke – ?): képesítése: magyar–latin–oláh. Tanított: 1913–1916.

89. Nagy Imre (1888, Kisberzseny – ?): szaktantárgyai: magyar–latin. Tanított: 1912–1913.

90. Neder Gyula (1879, Kisoroszi – ?): Kecskeméten érettségizett. Képesítése: magyar–latin. Az intézettől megvált, amikor kinevezték a ceglédi állami főgimnázium helyettes tanárává. Tanított: 1911–1912.

91. Osztrogonátz János (1864, Szabadka – 1908, Szabadka): képesítése: matematika–fizika. Tanított: 1894–1908.

92. Pap (Papp) István: okleveles tornászmester. Tanított: 1867–1875.

93. Pap József: tanított: 1870–1874. Tantárgyai: mennyiségtan, természettan, földrajz.

94. Pásztory Endre dr. (1872, Baja, – ?): képesítése: magyar–latin. Tanított: 1901–1918.

95. Paulik István: tanított: 1861–1873.

96. Petényi Gyula dr. (1888, Bácsszentiván – ?): képesítése: magyar–német. Tanított: 1910–1918.

97. Petényi István (1863, Szepes-Teplic – ?): képesítése: klasszika-filológia, német nyelv. Tanított: 1891–1894.

98. Pókász Béla (1885–1967): rajztanár. Tanított: 1908–1910. Brenner Etelkának (Csáth Géza húgának) a férje.

99. Pollák Emil (1882, Kisszállás – ?): szaktárgyai: német–latin. Tanított: 1905–1907.

100. Polyákovics Alajos (1828, Felsőszentiván – ?): képesítése: szabadkézi és mértani rajz. Tanított: 1867–1885.

101. Pottokár Endre (1840, Nyergesújfalu – ?): Pannonhalmán végezte a teológiát, 1858-ben belépett a Szent Benedek-rendbe, 1865-ben pappá szentelték, 1873-ban kilépett a rendből. Szabadkán tanított: 1873–1875. 1875-ben a zombori gimnázium tanára lett. „Pottokár Endre azért távozott el – hír szerint –, mert mint a nyolcadik osztály latin nyelv tanára az érettségin megbuktatott egy különben tehetséges diákot, Rosenthal Gyulát, aki ezért a városerdőben agyonlőtte magát." (Id. Brenner József: *Napló.* Kézirat)

102. Prokes (Prokesch) Ignácz (1852, Szabadka – 1916, Szabadka): képesítése: fizika–matematika. Tanított: 1874–1876, 1877–1905, 1908–1909, 1914–1916.

103. Prokopetz József (1885, Ilok – ?): képesítése: magyar–német. Tanított: 1909–1910.

104. Prótits Márk (Protić Marko) (1882, Bácstóváros – ?): tanított:1917–1918.

105. Radics György (1846, Szabadka – 1886, Zombor): 1868-ban tett tanári vizsgát. Szabadkán történelmet és földrajzot tanított 1868-tól 1873-ig. Ezután a zombori állami főgimnázium igazgatója és városi törvényhatóság tagja lett. Munkatársa volt a *Hazánk és Külföld*nek, cikkei a *Fővárosi Lapok*ban, a szabadkai községi főgimnázium *Értesítő*jében, a zombori állami főgymnasium *Értesítő*jében, a *Bács-Bodrog Évkönyv*ben és az *Ujvidék*ben jelentek meg. Szerkesztette és kiadta a *Bácska* című hetilapot. Főbb művei: *Bácskai emlény* (Szabadka, 1873); *Ásványtan* (Szabadka, 1873); *A zombori államgymnasium* (Zombor, 1874); *Természetrajz. II. rész. Növénytan* (Zombor, 1875); *Bácsbodroghmegyei Árvíz Album* (Zombor, 1876); *Bács-Bodrogmegye leírása* (Zombor, 1879); *Tarkaságok. Versek* (Zombor, 1881); *Rigómezei dalok* (Zombor, 1882); *Sibinjanin Jank. A magyar történelem alakjai a délszláv költészetben* (Zombor, 1883); *Kralj Matias* (Zombor, 1884).

106. Radics János (Radič Jovan) (1815–1891): görögkeleti hittantanár, tanított: 1870–1883.

107. Radvánszky István (1884, Mélykút – 1911, Szabadka): képesítése: fizika–matematika. Tanított: 1909–1911.

108. Révai József dr. (1881, Kecskemét – 1970, Kecskemét): író, műfordító. Képesítése: latin–görög. Tanított: 1905–1906. 1918-tól Budapesten volt tanár, igazgató, 1911-ben egyetemi

Révfy Zoltán, a hírhedt önképzőkör vezető tanára

magántanár lett a budapesti egyetemen. A Tanácsköztársaság alatt egyetemi tanár, a Közoktatási Népbiztosság középiskolai ügyosztályának vezetője volt; ezért 1920-ban állásvesztésre ítélték. Fordításból élt. 1932–1942 között a *Tükör* szerkesztője. 1945–1952 között a budapesti egyetemen tanított. 1943-ban Baumgarten-díjat, 1968-ban Ábel Jenő-emlékérmet kapott.

109. Révfy Jenő dr. (1860, Kiskunmajsa – ?): 1890-ben került Szabadkára mint körzeti orvos. 1892–1908 között fürdőorvos volt Palicson, majd a Mária Valéria kórház főorvosa lett. 1913-tól a Magyar Királyi Államvasutak helybeli üzletvezetőségének főorvosa. A gimnáziumban egészségtant tanított 1904 és 1918 között. 1920 után magánpraxisa volt.

110. Révfy Zoltán (1870, Ada – 1928, ?): képesítése: magyar–latin. Tanított: 1899–1920. Nem tette le az esküt, ezért nem taníthatott, 1920-ban Magyarországra költözött.

111. Richter Nándor (1881, Szabadka – 1944, Szabadka): képesítése: magyar–latin. Tanított: 1906–?.

112. Rorák Imre dr. (1871, Túr-Terebes – ?): képesítése: klasszika-filológia. Szabadkán tanított: 1895–1901. Főbb műve: *De vi ac natura participiorum Latinorum syntactia* (Budapest, 1898).

113. Ruprecht Alajos (1859, Szatmár – 1911, Szatmárnémeti): az érettségi vizsgálat után papi pályára lépett, 1881-ben szentelték fel. Csanálosonvolt káplán. 1882-ben Kolozsvárott egyetemi hallgató, 1885-től segédlelkész Beregszászon, Máramarosszigeten és Ungváron. Szabadkán tanított: 1887–1891. Később Zomborban, majd Szatmáron tanított hittant, magyar

nyelvet és német nyelvet. Ruprecht családi nevét 1897-ben Oroszra változtatta. Főbb művei: *A gyermeki szeretet Petőfi költészetében* (Szatmár, 1895); *Német olvasó és gyakorlókönyv* (Szatmár, 1897–98).

114. Schäffer Mihály (1878, Dunacséb – 1963, Szabadka): Kalocsán tanult a jezsuitáknál. Képesítése: latin–görög. Tanított: 1903–194?. 1918. november 1-je és 1919. március 1-je között helyettes igazgató. 1942-ben gimnáziumi igazgatóvá, tanügyi tanácsossá választották.

115. Schima János: tanított: 1907.

116. Schützenberger Alajos (1887, Szabadka – ?): képesítése: magyar–latin. Tanított: 1910–1911.

117. Schverer (Schwerer) István (1878, Hódság – ?): szaktárgyai: német–latin. Tanított: 1902–1905.

118. Simonyi Béla (1868, Szeged – ?): helyettes tanár, tanított: 1892–1895.

119. Singer Bernát dr. (1868, Sátoraljaújhely – 1916, Szabadka): izraelita rabbi. 1887–1893 között a budapesti rabbiképző növendéke. 1892-ben bölcsészdoktorrá, 1894-ben rabbivá avatták. 1902-től szabadkai főrabbi. Tanított: 1902–1906, 1909–1916. Cikkei az *Egyenlőség*ben, a *Múlt és Jövő*ben, az *Autonómiá*ban, a *Zsidó Szemlé*ben, a *Zemplén Vármegyé*ben, a *Bácskai Hírlap*ban, a *Bácsmegyei Napló*ban, a *Tapolca és Vidéké*ben jelentek meg.

120. Sinkovich Gábor (1892, Szabadka – ?): képesítése: magyar–német. Tanított: 1914–193?.

121. Slosziarik János (1849, Besztercebánya – 1888., Szabadka): képesítése: természetrajz. Tanított: 1873–1888. Főbb művei: *Az ivartalan szaporodási módok, s azok elterjedése az állator-*

ságban (Szabadka, 1876): *Az ásványország könnyű fémsói különös tekintettel azoknak (kivirágzás ... sat. általi) képződésére* (Szabadka, 1876); *Utmutatás az összesített mikroskopok (górcsövek) használatáról* (Szentes, 1884).

122. Solymosi (Solymossy) Lajos: tanított: 1880–1883. Tantárgya: protestáns vallástan.

123. Strohmajer Antal (1888, Nagykároly – ?): képesítése: fizika-matematika. 1912. október 23-án állásáról lemondott, a „kiskúnfélegyházi államilag segélyezett községi katholikus főgimnáziumhoz helyettes tanárrá alkalmaztatván". Tanított: 1912–1913.

124. Szabó Batancs István (1884, Szabadka – 1939. szeptember 3.): képesítése: latin–történelem. Tanított: 1907–1938.

125. Sziebenburger Károly (1849, Szabadka – 1905, Szabadka): képesítése: történelem, földrajz. 1876-ban tett tanári vizsgát történelemből és földrajzból. Tanított: 1873–1903. Cikkei a *Szabadkai Hírlap*ban, költeményei a Radics György által szerkesztett *Bács-Bodrogmegyei Emlény*ben (1874–1875) jelentek meg. A Színügyi Bizottság elnöke. Főbb művei: *Colorado tárczalevelei* (Szabadka, 1888); *A szabadkai önkéntes tűzoltótestület tíz éves fennállásának emlékkönyve* (Szabadka, 1898); *Colorado tárczalevelei. II. kötet* (Szabadka, 1900); *Botthyán generalis. Történelmi színmű* (Szabadka, 1902).

126. Szóter István (1885, Szabadka – ?): képesítése: történelem, földrajz. Tanított: 1913–1919. Államellenes tevékenység vádjával 1919-ben Valjevóba internálták.

127. Sztraka Gódor János (1880, Rimaráhó – 1916, Szabadka): képesítése: matematika–fizika. Tanított: 1911–1916.

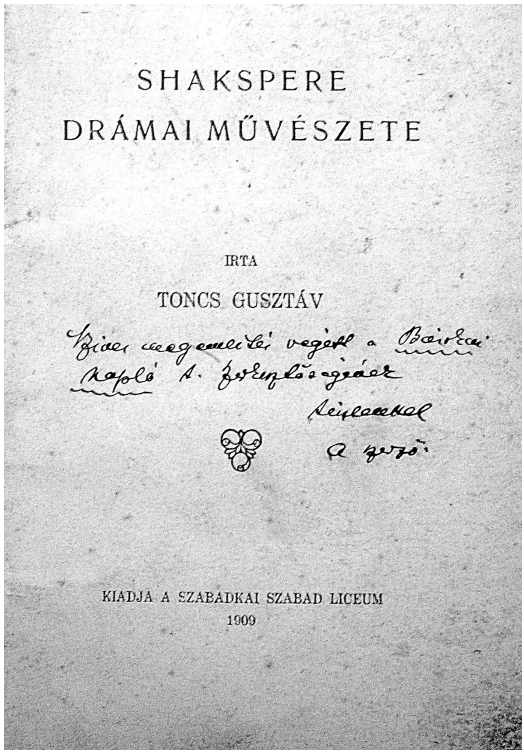
Sziebenburger Károly, a Táti,
a szabadkai színügyi bizottság elnöke

128. Takács István (1884, Szabadka – ?): főgimnáziumra képesített tornatanító. Tanított: 1905–1907.

129. Taupert Alfréd (1879, Oravicabánya – 1945, Szabadka): képesítése: földrajz–természetrajz. Tanított: 1903–1927.

130. Tipka Antal (1840, Kőszeg – 1920, Szabadka): képesítése: klasszika-filológia. Tanított: 1870–1900.

131. Toncs Gusztáv (1859, Szegvár – 1938, Budapest): a szarvasi evangélikus gimnáziumban érettségizett. Tanulmányait a pesti egyetem magyar–filozófia szakán folytatta, ahol 1881-ben szerzett tanári diplomát. Pályáját a szabadkai gimnáziumban kezdte, ahol 1910-ig tanított. Munkásságát a fővárosban is elismerték: 1888-ban a Természettudományi Társaság, 1933-ban pedig a Filozófiai Társaság is tagjai közé választotta. 1907-ben megalapította a Felső Kereskedelmi Iskolát, amelynek igazgatója lett. A *Tanügyi Lapok* szerkesztője (1885–86). 1920-ban elhagyta az országot. Főbb művei: *Az epikai és lyrai költészet rövid ismertetése és rendszeres verstan* (Loósz Istvánnal, Budapest, 1896); *Költői olvasmányok. Románczok, balladák és lyrai költemények. Elméleti bevezetéssel, rendszeres verstannal és magyarázatokkal.* (Loósz Istvánnal, Budapest, 1897); *Dr. Zomborcsevics Vincze és könyvtára* (Szabadka, 1901); *Kossuth Lajos. Emlékbeszéd* (Szabadka, 1902); *Kisfaludy Sándor* (Szeged, 1903); *Zágoni Mikes Kelemen élete* (Szabadka, 1906); *Shakespeare drámai művészete* (Budapest, 1909); *Szemelvények a magyar történetírókból és szónokokból Görögpótló tankönyv a gimnázium VII. osztálya számára* (Loósz Istvánnal, Budapest, 1911); *A Szabadka név magyarázata* (Zombor, 1913). Munka-

SHAKSPERE
DRÁMAI MŰVÉSZETE
IRTA
TONCS GUSZTÁV
Szives megemlékezés végett a Baintai
kapolá A. Szerzőtől szívélyes
Szeretettel
A szerző
KIADJA A SZABADKAI SZABAD LICEUM
1909

Toncs Gusztáv: Shakspere drámai művészete, Szabadka, 1909.

társa volt a Bács-Bodrog vármegyei Történelmi Társulat évkönyvének.

132. Török Lajos (1841, Debrecen – ?): református lekész. Tanított: 1883–1892.

133. Tumbász István (1868, Szabadka – 1950, Bács): Kalocsa egyházmegyei áldozópap. 1879–1887 között a szabadkai főgimnázium tanulója volt. Ezután 1887-től 1891-ig Kalocsán teológiát tanult. 1891-ben szentelték pappá. Tanított: 1894.

134. Valent István (1889, Nyíregyháza – ?): szaktárgyai: magyar–latin. Tanított: 1912–1913.

135. Vermes Lajos (1860, Szabadka – 1945, Szabadka): tehetős családból származott, vagyonát és idejét a sportnak szentelte. Budapesten fejezte be a Nemzeti Torna Egylet Tornatanítói Tanfolyamát. Tanított: 1889–1893. 1880-ban megalapította a Szabadkai Torna Egyletet, és az I. világháborúig palicsi birtokán szervezett sportversenyeket. 1896-ban a kolozsvári egyetem magántanára lett. 1920 után visszatért Szabadkára.

136. Verner Sándor: tantárgyai: történelem, földrajz. Tanított: 1862–1866.

137. Vezér Mór (1877, Újpest – ?): képesítése: magyar–német. A tanintézettől megvált, a pécsi állami főreáliskola helyettes tanára lett. Tanított: 1911–1912.

138. Vojnich Túnich János (Vojnić Tunić Ivan) (1885, Szabadka – ?): képesítése: fizika–matematika. Tanított: 1911–194?

139. Vojnics (Vojnits) Nándor (1827, Szabadka – ?): képesítése: mennyiségtan, természettan. Tanított: 1862–67, 1868-1886.

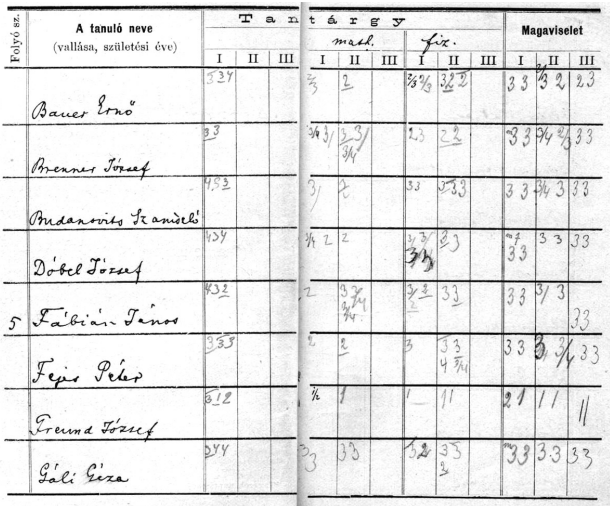
140. Wébel János (1863, Szabadka – 1906, Szabadka): képesítése: latin–görög. Tanított: 1884–1905.

141. Weisz Jakab (1841, Szill – ?): az izraelita elemi iskola igazgatója, képesített polgári iskolai tanár. Tanított: 1898–1900.

142. Weisz Sámuel dr. (1876, Nyírbátor – ?): izraelita rabbi. Tanított: 1906–1907.

143. Wieber Jakab (1872, Rácmilitics – ?): okleveles helyettes tanár. Tanított: 1897–1901.

144. Zambauer Ágoston (1847, Esztergom – 1921, Újvidék): képesítése: latin, görög és német nyelv. Tanított: 1870–1874. Ezután 1903-ig az újvidéki gimnáziumban tanított. Szabadkán a *Bácska*, Újvidéken az *Újvidék* című lap munkatársa, szerkesztője.

Folyó sz.	A tanuló neve (vallása, születési éve)	Tantárgy									Magaviselet		
					mathl.			fiz.					
		I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III
	Bauer Ernő	3 3 4			2/3 2			3 3 4/5	3 2 2		3 3	3/4 3 2	2 3
	Brenner József	3 3			3/4 3/4 3/4			2 3	2 2		3 3	3/4 2/3	3 3
	Budanovits Sándor	4 3 3			3/4 2			3 3	3 3 3		3 3	3/4 3	3 3
	Dóbel József	4 3 4			3/4 2 2			3 3/4 3/4	2 3		3 3	3 3	3 3
5	Fábián János	4 3 2			2	3 3/4 3/4 3/4		3/4 2	3 3		3 3	3/4 3	3 3
	Fejes Péter	3 3 3			2	2		3	3 3 4 3/4		3 3	3/4 3/4	3 3
	Freund József	3 2 2			1/2 1			1	1 1		2 1	1 1	1 1
	Gáli Géza	2 4 4			3 3	3 3		3 2	3 3 2		3 3	3 3	3 3

Csajkás Mihály matematikus tanári naptára (1902)